08/04/2023

Το μήνυμα του Μητροπολίτου Δημητριάδος για την Κυριακή των Βαΐων 2023

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Το μήνυμά του για την Κυριακή των Βαΐων, αύριο 9 Απριλίου 2023 εξέδωσε ο Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος και με αφορμή την ημέρα ο Σεβασμιώτατος καλεί όλους: "σήμερα να αποφασίσουμε εάν θα παραμείνουμε παρατηρητές του Θείου Πάθους ή θα συσταυρωθούμε με τον Κύριο των Δυνάμεων, τον Κύριο της αγάπης, την πηγή της ελπίδας και της ζωής. Ας τον δεχτούμε, λοιπόν, στην καρδιά μας «ωσεί παίδες», φέροντες τα βάγια «ως τα της νίκης σύμβολα», κραυγάζοντας «όλη ψυχή και καρδία» το «ευλογημένος ο Ερχόμενος» ", είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

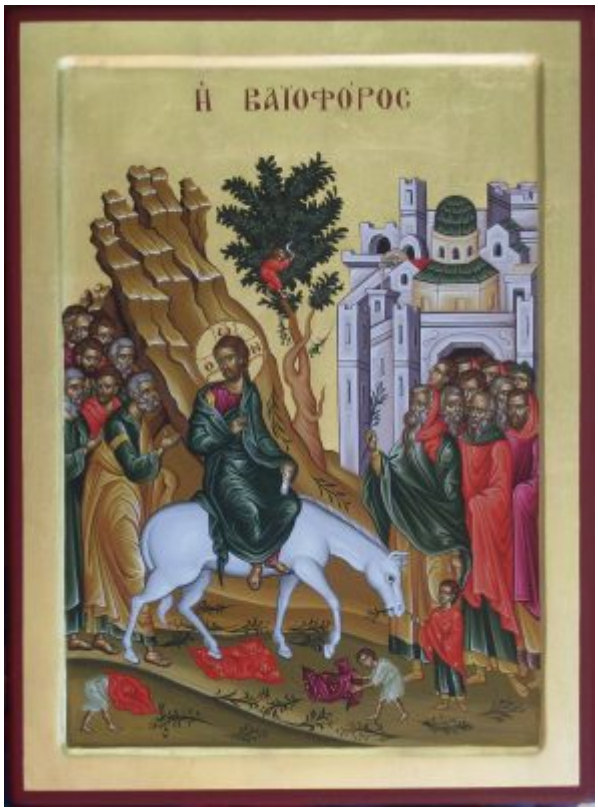

Παρακάτω το μήνυμα του Μητροπολίτη Δημητριάδος:

Αγαπητοί μου πατέρες και αδελφοί,

παιδιά μου εν Κυρίω αγαπημένα.

Πριν από την Μεγάλη Εβδομάδα, η οποία, για όλους μας, αποτελεί περίοδο θλίψης και περισυλλογής, εξαιτίας των φριχτών Παθών και της Σταυρώσεως του Κυρίου μας, στεκόμαστε σήμερα ενώπιον ενός χαρμόσυνου γεγονότος: της μεγαλειώδους εισόδου του Χριστού στα Ιεροσόλυμα. Πρόκειται για ημέρα γιορτινή, ημέρα θριάμβου, με τους Ισραηλίτες να υποδέχονται τον Μεσσία με ενθουσιασμό και ζητωκραυγές.

Ανάμικτα συναισθήματά μάς διακατέχουν, καθώς ατενίζουμε την αριστουργηματική αυτή εικόνα. Από τη μία, θαυμάζουμε τον πόθο των κατοίκων της Ιερουσαλήμ για σωτηρία. Διψούν για λυτρωτή, διψούν για Μεσσία. Σήμερα, η βεβαιότητα πως ο Θεός δεν έχει εγκαταλείψει τον πιστό λαό του, αποκαλύπτεται στις ιαχές τους: «Ωσαννά, Ευλογημένος ο ερχόμενος, εν ονόματι Κυρίου».

Από την άλλη, γνωρίζουμε πως οι προσδοκίες τους δεν θα επαληθευθούν. Το «Ωσαννά» σύντομα θα δώσει τη θέση του στο «σταυρωθήτω».

Όντως, δύσκολο το έργο του αγιογράφου της υπέροχης εικόνας της Βαϊοφόρου.

Έχει να ιστορήσει έναν θρίαμβο και συγχρόνως να αποκαλύψει μία ήττα. Ναι, αδελφοί μου! Για τα ανθρώπινα κριτήρια, για τις κοσμικές προσδοκίες των συμπατριωτών Του, ο Μεσσίας Χριστός, ο Οποίος σήμερα εισέρχεται στα Ιεροσόλυμα, θα εμφανιστεί σε λίγες ημέρες ως ο μέγας ηττημένος. Η έκφραση του προσώπου Του στην ιερή εικόνα αποτελεί την επιβεβαίωση αυτού του ισχυρισμού: Η μορφή Του, γαλήνια, αλλά και θλιμμένη, υποδηλώνει, όχι μόνον την οδύνη του επερχόμενου μαρτυρίου, αλλά και της εγκατάλειψης εκ μέρους των σημερινών υμνητών Του.

Ακόμη και ο ερχομός Του «επί πώλου όνου» αντί υπερήφανου αλόγου, όπως αρμόζει σε ηγεμόνα, αποκαλύπτει την απόσταση ανάμεσα στις προσδοκίες τους και τα γεγονότα που θα ακολουθήσουν. Ο ενθουσιασμός, σε ελάχιστες μέρες, θα δώσει τη θέση του στην ειρωνεία, την χλεύη και την οργή.

Δεν είναι λίγες οι φορές, κατά τις οποίες και η δική μας στάση θυμίζει την συμπεριφορά των Ιεροσολυμιτών. Δεν είναι σπάνιο το γεγονός να επικαλούμεθα τον Θεό ως απλό ακόλουθο και υποστηρικτή των δικών μας σχεδίων και των δικών μας προσδοκιών. Είμαστε έτοιμοι να υποδεχθούμε έναν βολικό Θεό, ένα Θεό, κατά την γνώμη μας, γνωστό, προβλέψιμο, έναν Θεό, όχι κύριο αλλά υπήκοο του δικού μας θελήματος.

Όπως οι Ισραηλίτες υποδέχονται ένα Θεό χωρίς να ενδιαφέρονται να μάθουν για το θέλημα και τα σχέδιά Του, έτσι και εμείς, συχνά, παραδίδουμε τον εαυτό μας σ' Εκείνον μόνον φαινομενικά· στην πραγματικότητα, με τη στάση μας αποδεικνύουμε πως Τον ακολουθούμε υπό όρους. Μένουμε μαζί Του, όσο εκπληρώνονται οι προσδοκίες μας. Στο σχέδιό Του ορθώνουμε συχνά τις δίκες μας εμμονές.

Στους τρόπους Του ορθώνουμε τη δική μας νοοτροπία και την δική μας τακτική. Με τον τρόπο αυτό, εμείς, οι οποίοι Τον ανυμνούμε για το βάρος, το οποίον ανέλαβε, προκειμένου να επανορθώσει τα δικά μας λάθη, γινόμαστε για Εκείνον ένα επιπλέον βάρος, καθώς προτιμούμε να μιμηθούμε τους σταυρωτές Του, παρά να αναθεωρήσουμε τα δεδομένα μας. Δεν είναι σπάνιο το φαινόμενο, άνθρωποι ευσεβείς, άνθρωποι που διακηρύσσουν σε κάθε ευκαιρία την πίστη τους, όταν βρεθούν ενώπιον δύσκολων και τραγικών καταστάσεων, να κλονίζονται. «Που είναι ο Θεός;» αναρωτιούνται συχνά πολλοί Χριστιανοί, κατά την ώρα του πόνου και της συμφοράς.

Η σημερινή μέρα αποτελεί για όλους μας μεγάλη ευκαιρία, αλλά και αφορμή για αποφάσεις. Άραγε, θα καταφέρουμε να απαρνηθούμε το δικό μας θέλημα, παραδίδοντας ολοκληρωτικά τον εαυτό μας στην πρόνοια και το θέλημα του Θεού;

Ή μήπως θα απομακρυνθούμε από Εκείνον, επειδή διέψευσε τη μία ή την άλλη ελπίδα μας; Άραγε, θα γίνουμε ακόλουθοί Του, βαδίζοντας τον δρόμο της δικής Του θυσίας για την αγάπη του κόσμου; Ή μήπως θα καταφύγουμε σε ένα δικό μας Θεό, αν ο λόγος και το παράδειγμά Του δεν συμφωνούν με τις απόψεις και τις πρακτικές μας;

Η σημερινή εορτή περιέχει ένα σπάνιο φαινόμενο: Ένας ύμνος επαναλαμβάνεται συχνά, είτε σαν στιχηρό, είτε σαν δοξαστικό, είτε στον εσπερινό, είτε στον όρθρο· τόσο συχνά που εύκολα κανείς μπορεί να τον αποστηθίσει: «Σήμερον η χάρις του Αγίου Πνεύματος ημάς συνήγαγε και πάντες αίροντες τον Σταυρόν σου λέγομεν· Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου· Ωσαννά εν τοις υψίστοις».

Τί μας λέει ο ύμνος αυτός; Πως σήμερα, αυτό το οποίον μας ενώνει είναι η απόφασή μας να σηκώσουμε όλοι μαζί τον δικό Του Σταυρό και να γίνουμε, πάντα εν ελευθερία, υποτακτικοί στο δικό Του σχέδιο για την σωτηρία των ανθρώπων.

Σήμερα αποφασίζουμε εάν θα παραμείνουμε παρατηρητές του Θείου Πάθους ή θα συσταυρωθούμε με τον Κύριο των Δυνάμεων, τον Κύριο της αγάπης, την πηγή της ελπίδας και της ζωής. Ας τον δεχτούμε, λοιπόν, στην καρδιά μας «ωσεί παίδες», φέροντες τα βάγια «ως τα της νίκης σύμβολα», κραυγάζοντας «όλη ψυχή και καρδία» το «ευλογημένος ο Ερχόμενος». Αλλά, ας μην περιοριστούμε σ' αυτό. Ας μείνουμε κοντά Του σε όλη τη διαδρομή Του, από την σύλληψη μέχρι την Ταφή Του, με τη βεβαιότητα πως ο τάφος Του, τελικώς, θα μείνει κενός και πως το μήνυμα της Αναστάσεως θα καθοδηγεί για πάντα και εμάς και ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Αυτό σας εύχομαι με όλη την πατρική μου δύναμη και αγάπη.

Χρόνια πολλά και ευλογημένα!

Μετά πατρικών ευχών,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ